

og Turister, alle de Folk, der rejser ind til Byen; naar de kommer til Byen, ønsker de at gaa paa Forlystelsessteder og paa Kafeerne, hvor de kan faa Musik til Maden; I kan være overbevist om, at det for en stor Del, ja, maaske for den største Dels Vedkommende er Landboere og Turister, der befolker de Steder.

Saaledes har det altid lydt tidligere, og selvfølgelig er der noget sandt i det. Men mærkeligt er det, at naar der nu skal til at betales Afgift af dette Restaurationsliv, saa er det paa en Gang ikke Landboerne længere, men saa er det Bybefolkningen, det vil komme til at gaa ud over. Der er nogen Brist i dette Ræsonnement fra de Herrer Side, og jeg tror derfor, man skal se at komme bort derfra og komme paa det rene med, at disse Udgifter falder paa os alle, og at den Indtægt, der vil komme gennem Restaurationsskatten, vil vi alle være med til at bidrage til; og jeg tror, at de allerfleste vil indrømme, at det er en god og retfærdig Skat, og at det kun er en lille Procentdel af Befolkningen, der vil sige, at det er en uretfærdig Afgift. Jeg forstaaer ikke den Protest, vi nylig har faaet omdelt fra Opvarterstanden, og hvori denne paa det bestemteste protesterer imod denne Skat, som efter deres Mening vil ødelægge dem. Jeg kan ikke se, at denne Skat kunde volde Opvarterstanden nogen anden Ubehagelighed end den ved Udskrivningen af Regningerne at skulle inddrive Skatten; men det skal de jo efter Lovforslaget ikke, og skal de ikke det, kan jeg iøvrigt ikke forstaa, at Opvarterne kan komme til at lide under denne Skat — tværtimod, de risikerer ogsaa at faa Drikkepenge af den Skat, som Folk kommer til at betale til Staten, for det er jo saaledes, at som Regel betaler Folk Drikkepenge i Forhold til det Beløb, de betaler for de nydte Varer, og selv om der paa disse Varer er lagt 10 pCt. Skat, antager jeg, at Drikkepengene som Regel vil blive beregnet i Forhold til hele det Beløb, Regningen kommer til at lyde paa. Der opstaaer altsaa ikke nogen anden Virkning for Opvarterstanden, end at Opvarterne eventuelt ogsaa faar Fortjeneste af den Skat, som skal betales til Staten.

Til det ærede Medlem Hr. Boa, som talte en, hel Del om det forkerte i Rigsdagsmændenes Beskatning, vil jeg gerne sige, at i Fjor, da den nye Vederlagsform blev indført, og da vi vedtog den Ordning, som nu er optaget i Skattelovforslaget, var man fra alle Partiers Side — saa vidt jeg husker, var der ogsaa en Repræsentant

fra det ærede Medlems Parti til Stede i det private Udvalg, kan man jo gerne sige, som overvejede denne Sag — enig om den Fremgangsmaade, der her er brugt. Jeg mener heller ikke, der kan siges noget som helst til Forklejnelse af Rigsdagsmændene, fordi vi vedtog denne Bestemmelse, naar vi husker, hvorledes Forholdet var før; thi da var det Vederlag, som Rigsdagsmændene fik i Form af Diæter, fuldstændig skattefrit. Hvis vi var gaaet den Vej, at vi i Stedet for at sætte et vist aarligt Honorar havde forhøjet det daglige Vederlag, havde Staten ikke faaet en rød Øre i Skat, i alt Fald ikke af de Rigsdagsmænd, som bor udenfor København, og som i Henhold til de bestaaende Skattelove var fritaget for at betale Skat af Dagpengene, ligesom alle andre, der nyder Diæter, og som er forpligtet til at skulle opholde sig udenfor deres Hjem, er fritaget for at betale Skat af deres Dagpenge, idet disse er beregnet til at dække de ekstraordinære Udgifter, som er forbundet med Opholdet udenfor Hjemmet. Vi fandt det, naar Rigsdagsmændene faar noget Vederlag for deres særlige Arbejde og ikke blot Dækning for de Udgifter, de hør som Rigsdagsmænd, urimeligt, at hele Beløbet skulde være skattefrit; en Del af det maatte under disse Omstændigheder være skattepligtigt. Men for at være fri for den Omstændelighed, det vilde være at skille ud fra hinanden, hvor stor en Del af dette Beløb Rigsdagsmanden faar som Vederlag for sit Arbejde, og hvor meget han faar til Dækning af Omkostningerne ved Opholdet i København, valgte vi at sætte Grænsen for det skattepligtige Beløb ved Halvdelen af det Beløb, som udbetales. Ved at fastsætte, at der skal svares Skat af Halvdelen af Beløbet, har man naaet til en Ordning, der for de flestes Vedkommende vil bevirke Skattepligt for et større Beløb end det, som vilde fremkomme, hvis de skulde opstille og fradrage de Udgifter, der foraarsges ved Fraværelse fra deres Bedrift og ved Opholdet her i København.

Gamborg: I Forslaget til Lov om Indkomstskat findes der i § 4 en Bestemmelse, der siger, at man skal ikke regne som Indkomst Beløb, der af Forsikringselskaber henlægges til Dækning af de overfor de forsikrede indgaaede Forpligtelser, og der nævnes som Eksempler Præmiereserve og Skadesreserve. Jeg vil gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at her bør tilføjes: „saadanne Henlæggelser til Sikkerhedsfond, som er fastsat i Lovgiv-